

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: **M. B.,**
bytem X

zastoupený advokátkou JUDr. Monikou Čírtkovou,
se sídlem Politických vězňů 44, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2021, č. j. 061307/2021/KUSK-OLPPS/KLU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora (dále jen „městský úřad“) ze dne 23. 4. 2021, č. j. MKH/052389/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím městský úřad zamítl žalobcovy námitky proti záznamům

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

bodů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 337/2020 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), za přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a provedený záznam 12 bodů potvrdil.

Vyjádření účastníků řízení

2. Žalobce předně namítal, že správní orgány měly zohlednit, že již vykonal tresty uložené mu trestními rozsudky spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Pokud má být rozhodnuto o tom, zda bylo v konkrétním případě dosaženo dvanácti bodů, nelze přihlížet k odsouzením, která byla již zahlazena. K aplikaci institutu zahlázení odsouzení se v minulosti vyjádřil např. Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 3. 5. 2013, č. j. 60 A 1/2013-49, který uvedl, že je nutno jej analogicky aplikovat ve prospěch obviněného i při ukládání sankcí v přestupkovém řízení. Dle žalobce lze tento závěr použít i na uložení sankce podle zákona o provozu na pozemních komunikacích. Projednávaná věc má přesah i do roviny ústavního práva (čl. 40 Listiny základních práv a svobod). Správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí dochází k závěru, že není vázán účinky zahlázeného odsouzení, ačkoliv není zřejmé, oč tento svůj právní názor opírá. Ze skutečnosti, že institut zahlázení odsouzení není nijak upraven v zákoně o silničním provozu, nelze podle názoru žalobce žádným způsobem dovodit, že se k zahlázení odsouzení nepřihlíží. Právě naopak, právní předpisy počítají s účinky zahlázení odsouzení ve vztahu k osobě odsouzeného ve všech sférách jeho činnosti, a pokud tomu v některém případě není, je to v zákoně výslovně vyjádřeno. Žalobce poukázal na judikaturu soudů v souvisejících otázkách, např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55. Pokud má záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podléhat zásadám trestání, není dosavadní praxe udržitelná, ústavně souladná a spravedlivá.
3. Žalobce namítal i nesprávný výpočet bodů městským úřadem. K jednání, za které bylo do registru zapsáno prvních sedm bodů, došlo dne 17. 4. 2012, tedy předtím, než bylo řidičské oprávnění navráćeno dne 27. 3. 2013. Ke dni vrácení řidičského oprávnění podléhal řidič novému bodovému ohodnocení ve smyslu § 125d odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Body za jednání ze dne 17. 4. 2012 byly do registru zaneseny ke dni právní moci rozsudku Krajského soudu v Praze, tj. ke dni 1. 10. 2013, ačkoliv se vztahovaly k jednání z roku 2012. V případě, že by byly body zaneseny do registru v časové souvislosti s jednáním, za něž byly uloženy, podléhaly by celkovému odečtu v březnu 2013. K tomu žalobce podotýká, že zápis bodů k datu právní moci rozhodnutí možná vyhovuje při uložení blokové pokuty nebo ve správním řízení, neodpovídá však logice trestního řízení.
4. Žalobce dále zdůraznil, že lhůta pro vrácení řidičského průkazu by v tomto případě měla běžet od jeho zadržení, tj. od 3. 11. 2020. Rozhodnutím Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 17. 2. 2021, č. j. 2T 1/2021-82, došlo k započtení doby zadržení řidičského průkazu před právní mocí trestního příkazu do trestu zákazu činnosti. Vzhledem k tomu, že posledních sedm bodů aktuálního bodového ohodnocení bylo uloženo právě za jednání postižené citovaným trestním příkazem, a jeho důsledkem je pozbytí řidičského oprávnění, není důvodu, aby lhůta pro obě souběžně uložené sankce běžela každá od jiného okamžiku. Rozdíl činí v tomto konkrétním případě 2,5 měsíce, neboť řidičský průkaz byl žalobci zadržen dne 3. 11. 2020, zatímco účinek dosažení dvanácti trestných bodů nastal dnem 21. 1. 2021. Ve správním řízení to však nebylo zohledněno, protože lhůta dvanácti měsíců pro vznik práva požádat o vrácení řidičského oprávnění má podle názoru městského úřadu

uplynout až dne 21. 1. 2022. Městský úřad navíc ve výrazném výslovně uvedl, že lhůta „*počala plynout spolu s naposledy uloženým trestem zákazu činnosti dnem 21. 1. 2021*“, což je ovšem v rozporu s tím, že výkon trestu zákazu činnosti plyne fakticky od 3. 11. 2020, s ohledem na shora citované rozhodnutí o započtení. Žalobce dále poukazuje na poměrně specifické okolnosti, za kterých došlo v jeho případě k „*vybodování*“, zejména na extrémní časový odstup mezi sankcí uloženou v roce 2021 a zápisem sedmi bodů v roce 2013, za jednání, k němuž došlo v roce 2012 a za něž byl potrestán dlouholetými a přísnými tresty, které odpykal a během zkušební doby se osvědčil.

5. Další obecnější námitka směřuje do běhu lhůty pro odečítání bodů a užití § 123e odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, podle něhož po dobu výkonu trestu nebo sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, neběží doba pro odečítání bodů. Toto ustanovení však nezohledňuje, že i po tuto dobu mohou být do registru zapsány další body, protože body jsou připisovány „*řidiči motorového vozidla*“, nikoliv držitelům řidičského oprávnění. Ostatně v příloze tohoto zákona je ve výčtu jednání, za něž jsou udělovány body, uvedeno mj. řízení motorového vozidla řidičem, jemuž byl zadržen řidičský průkaz. Pokud tedy mohou být i po dobu uložení trestu nebo sankce zákazu činnosti do registru připisovány body, není žádného důvodu, aby neběžela lhůta pro jejich případný odečet. Takové ustanovení by mělo logiku pouze za situace, kdy by bylo přičítání bodů po tuto dobu rovněž vyloučeno. Pro účely posouzení věci by mělo být odhlédnuto od skutečnosti, že nyní vykonává trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, který mu byl uložen soudem. Úvaha, že oba tresty jsou vykonávány souběžně, by byla zkratkovitá a nemůže obstát, jelikož od výkonu trestu zákazu činnosti může být podmíněně upuštěno, nebo může být v jiném obdobném případě tento trest uložen v délce kratší než dvanáct měsíců, nehledě na nelogický počátek běhu sankční lhůty, který nereflexuje faktický okamžik pozbytí řidičského oprávnění. Žalovaný opomíjí záznamy, které jsou důsledkem spáchání nikoliv přestupku, ale trestného činu. Pozbytí řidičského oprávnění mu bylo uloženo soudem v trestním řízení, v tomto případě tedy nejde o opakované spáchání přestupků, o kterém uvažuje městský úřad. Žalobce dále odkázal na odůvodnění rozhodnutí městského úřadu, kterým byly sice jeho námitky zamítnuty, nicméně městský úřad v tomto rozhodnutí argumentům žalobce přisvědčil. Z tohoto důvodu žalobce navrhuje, aby soud věnoval odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zvláštní pozornost, neboť ačkoliv rozhodnutím byly námitky žalobce zamítnuty, argumentace městského úřadu je v mnoha ohledech s výrokem rozhodnutí rozporná a přisvědčuje žalobci.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že ukládané tresty nemají na žalobce ani odstrašující ani výchovný účinek, a jedině dočasným vyřazením ze silničního provozu lze dosáhnout zákonem sledovaného veřejného zájmu, tedy bezpečnosti ostatních účastníků silničního provozu. V projednávané věci je předmětem řízení rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Městský úřad v případě podaných námitek zkoumá pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku, přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Proto si městský úřad vyžádal jako podklad pro přezkoumání oprávněnosti tvrzení žalobce pravomocné podklady pro zápis bodů do registru řidičů (rozhodnutí o přestupku a pokutové bloky). Správní orgány o přestupcích rozhodovaly na základě originálu pravomocného rozhodnutí, své závěry v rozhodnutích popsaly a odůvodnily. V případě podané námítce proti zápisu bodů do registru řidičů se povinně provádí pouze přezkum

evidence (§ 119 zákona o silničním provozu), zda zápis bodů byl zapsán na základě pravomocných rozhodnutí a zda počet bodů byl proveden v souladu se zákonem. Jiný postup správních orgánů by nebyl v souladu s právními předpisy. Správní orgány obou stupňů přezkoumaly podklady pro zápis bodů a neshledaly jejich nezpůsobilost. Správní orgány měly k dispozici pokutový blok. Nebyly u něj shledány žádné nedostatky. Stejně tak u rozsudků v trestních věcech.

7. Dle žalovaného jde v případě námitky nesprávného výpočtu počtu bodů, resp. tvrzení žalobce, že podléhal novému bodovému ohodnocení, ve smyslu § 125d odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích, o nesrozumitelnou námitku, když § 125d nikdy neměl více než dva odstavce, a je označen „*Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob*“. Žalobce by teoreticky mohl mít na mysli ustanovení o odečítání bodů, ale vzhledem k tomu, že marně uplynula lhůta pro doplnění žalobních bodů, nelze se touto námitkou zabývat. Podle § 123e odst. 3 zákona o silničním provozu po vykonání trestu pravomocně uloženého v roce 2013 nemohly být žalobci žádné body odečteny. K tvrzení žalobce, že k jednání, za které bylo do registru zapsáno prvních sedm bodů, došlo předtím, než bylo žalobci řidičské oprávnění navráceno dne 27. 3. 2013, je žalovaný toho názoru, že podle § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu sice žalobce podléhal novému bodovému hodnocení, ale k zápisu bodů mohlo dojít až po právní moci rozhodnutí, tedy v říjnu 2013.
8. K námitce běhu lhůty pro vrácení řidičského průkazu žalovaný uvádí, že tato námitka se netýká záznamu bodů ani jejich přezkoumání. Žalobce spojuje dva různé pojmy, a to zadržení řidičského průkazu jako dokladu osvědčujícího získané řidičské oprávnění a zákaz činnosti, ztrátu řidičského oprávnění, tedy oprávnění řídit motorová vozidla – podle § 94a odst. 1 silničního zákona pozbývá držitel řidičského oprávnění toto oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým mu byl soudem uložen trest nebo příslušným správním úřadem uložen správní trest zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, kterým bylo uloženo v trestním řízení přiměřené omezení spočívající ve zdržení se řízení motorových vozidel nebo kterým bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, v průběhu jehož zkušební doby se držitel řidičského oprávnění zavázal zdržet se řízení motorových vozidel. Podle § 123d odst. 1 silničního zákona, řidič, který podle § 123c odst. 3 tohoto zákona pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle tohoto ustanovení. Nabyl-li trestní rozsudek právní moci až dnem 21. 1. 2021, pak roční nebo delší doba běží až tímto dnem.
9. K námitce běhu lhůty pro odečítání bodů v souvislosti s § 123e odst. 3 silničního zákona žalovaný uvádí, že pokud žalobce napadá znění zákona, pak má možnost oslovit příslušný počet poslanců nebo senátorů a navrhnout změnu zákona, nebo se obrátit na Ústavní soud. Správní orgány jsou vázány zněním právních předpisů a nemohu činit nic více, než jim právní předpisy umožňují. K námitce žalobce, že ve výčtu jednání, za něž jsou udělovány body, je uvedeno mj. řízení motorového vozidla řidičem, jemuž byl zadržen řidičský průkaz, žalovaný poznamenává, že jde o přestupek fyzické osoby podle § 125c odst. 1 písmeno e) silničního zákona, kdy řídí motorové vozidlo a 1. v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) tohoto zákona není držitelem příslušného řidičského oprávnění, 2. byl jí zadržen řidičský průkaz podle § 118b odst. 1 tohoto zákona. Z posledně uvedeného ustanovení zákona o silničním provozu je nesporné, že zákonodárce rozlišuje „*řidičské oprávnění*“ a „*zadržení řidičského průkazu*“. Pokud je běh lhůty navázán na zákaz činnosti, je nesporné, že se týká řidičského

oprávnění, nikoliv průkazu. Je tedy rozdíl mezi zadržením průkazu a ztrátou oprávnění. K tvrzení žalobce ohledně odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, žalovaný sděluje, že městský úřad vždy svoje závěry *de lege ferenda* korigoval s tím, že se drží právní úpravy *de lege lata* a k námitkám žalobce nepřihlíží. Stejně tak žalovaný v napadeném rozhodnutí korigoval tyto názory městského úřadu na straně šesté, druhý odstavec. Žalobce dále namítal, že nelze přihlížet k odsouzením, která byla již zahlazena, a ačkoliv se toto rozhodnutí vyjadřuje k ukládání sankcí podle přestupkového zákona, lze jeho závěry aplikovat i na uložení sankce podle zákona o silničním provozu, pak zde chybí jakýkoliv odkaz na zákonnou úpravu takového postupu. Zaznamenání i odečítání bodů má svou vlastní zvláštní úpravu v zákoně o silničním provozu, a k této speciální úpravě je nutno i při aplikaci širšího výkladu zákonných ustanovení. Jak je níže uvedeno, je nesporné, a to i z rozsudků Evropského soudu pro lidská práva, že nejde o dvojí trestání, že jde o sankci *sui generis* za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která není vázána nijak na rozhodnutí o trestu, za který jsou body zaznamenány, nebo na vykonání trestu. Resp. úpravou podle zákona o silničním provozu lze požádat o vrácení řidičského oprávnění po vykonání trestu, a za určitých podmínek i odečtení všech dvanácti bodů. Pokud by zákonodárce spojoval zahlazení odsouzení s odečtem zapsaných bodů, zcela jistě by to v zákoně upravil. Žalobci naprosto nic nebránilo nepáchat po dobu jednoho roku po vykonání trestu zákaz činnosti přestupky, a postupem podle § 123e odst. 4 zákona o silničním provozu, písemně požádat o odečet sedmi bodů. K tvrzení žalobce, že záznam bodů je trestem, odkazuje žalovaný na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozsudek č. j. 7 As 277/2015-41, kdy kasační soud konstatoval, že je sice záznam bodů „trestem“, ale je pouze na řidiči, aby vyvinul iniciativu, a v zákonné lhůtě podal příslušnou žádost. Žalovaný dále kvituje, že žalobce sám odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 114/2014-69, kde soud konstatuje, že záznam bodů je sice „trestem“, ale v žádném případě trestem druhým (viz bod osmnáctý rozsudku). Existenci různých názorů na povahu záznamu bodů ostatně připustil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 8. 2012, č. j. 3 As 66/2012-32, bod 13. Záznam bodů je natolik spjat se samotným řízením o přestupku, popř. o trestném činu, že nelze hovořit o druhém trestu uloženém v jiném řízení (srov. např. rozsudek ESLP ze dne 21. 9. 2006, *Maszni proti Rumunsku*, stížnost č. 59892/00, bod 68). Za spáchaný přestupek, popř. trestný čin, je pachateli uložena sankce a následně automaticky zaznamenán příslušný počet bodů podle přílohy k zákonu o silničním provozu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 41/2010-106).

10. Žalobce v replice ze dne 30. 5. 2022 podotkl, že žalovaný ve vyjádření popisuje jednání, za které byl potrestán trestním soudem; toto je ovšem pro rozhodnutí správního soudu v dané věci nepodstatné. Žalobce nerozporuje, že byl rozsudkem soudu odsouzen a trest si odpykal. Stejně tak statistiky nehodovosti nejsou pro rozhodnutí správního soudu v této věci žádným způsobem relevantní. Žalovaný v bodě II. vychází ze skutečnosti, že žalobci byly uloženy tresty za chování v silničním provozu, dovozuje, že „*jedině dočasným vyřazením žalobce ze silničního provozu lze dosáhnout zákonem sledovaný veřejný zájem*“. K tomu žalobce uvádí, že rozhodně není na správním orgánu, aby použil jakékoliv prostředky, jimiž cíl, který pokládá za veřejný zájem, naplní. V případě odkazu na zákonné ustanovení o odečítání bodů měl skutečně na mysli § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu, což je ovšem z kontextu zřejmé a zcela jistě tato chyba v psaní nezakládá nutnost doplnění žalobních bodů. Podstatná část vyjádření žalovaného se soustředí na otázku další nenapadnutelnosti správních příkazů. Ani tato otázka ovšem není předmětem sporu. Pokud žalovaný ve vyjádření odkazuje žalobce na

poslance a senátory, případně Ústavní soud, patrně záměrně přehlíží, že přístup občana k Ústavnímu soudu je v případě individuálního porušení práv možný až po vyčerpání příslušných opravných prostředků. Právě podaná žaloba je snahou zajistit nápravu závadného výkladu právního předpisu, k němuž správní orgány přistupují opakovaně a zcela mechanicky. Žalobce se nadále domnívá, že odůvodnění rozhodnutí městského úřadu je relevantní. Pokud žalovaný uvádí, že nemá k dispozici vhodný postup, kterým by námitkám žalobce vyhověl, pak žalobce podotýká, že žalovaný žádný takový postup nepotřebuje. Trestní zákoník stanoví zcela jednoznačně, za jakých podmínek se k předchozímu odsouzení nepřihlíží. Správní orgány, jakož i soudy, musí vycházet ze zásady bezrozpornosti právního řádu. Pokud trestní zákoník určuje, že k určitému odsouzení se nepřihlíží, pak tato okolnost zavazuje i správní orgán ve správním řízení, neboť nikde není stanoveno opačné pravidlo. Rovněž závěrečná polemika žalovaného opírající se o rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 114/2014-69 nemíří k podstatě věci, protože ta tkví ve skutečnosti, že žalobce byl odnětím řidičského oprávnění potrestán i se zohledněním bodů za trestné jednání, které bylo ze zákona zahlazeno, a správní orgán byl rovněž ze zákona povinen k tomuto zahlazení přihlížet. Správní soud musí zodpovědět otázku, z jakého právního předpisu plyne oprávnění správních orgánů přihlížet k již zahlazenému odsouzení, když trestní zákoník stanoví důsledky takového zahlazení pro odsouzeného jednoznačně.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 8. 2. 2021 žalobce obdržel oznámení městského úřadu, že ke dni 21. 1. 2021 dosáhl 12 bodů v evidenci řidičů (záznam 7 bodů provedený ke dni 1. 10. 2013, záznam 2 bodů ke dni 14. 6. 2020 a záznam 7 bodů ke dni 21. 1. 2021). Žalobce podal dne 19. 2. 2021 námitky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Uvedl, že z výpisu bodového hodnocení řidiče ze dne 26. 1. 2021 vyplývá, že prvních 7 bodů bylo uděleno v důsledku rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2013, sp. zn. 10 To 339/2013. K jednání, za které byl tímto rozsudkem žalobce odsouzen, došlo dne 17. 4. 2012, tedy ještě před navrácením řidičského oprávnění, k němuž došlo dne 27. 3. 2013. Citovaným rozsudkem byl uložen trest zákazu řízení ve výměře 72 měsíců, tj. šesti let, který byl vykonán. V souladu s § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu mělo být ke dni vrácení řidičského oprávnění, tj. dne 19. 11. 2019, smazáno udělených sedm bodů z registru řidičů z roku 2013.
12. Součástí správního spisu jsou dále rozhodnutí trestních soudů, tj. trestní příkaz Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 7. 1. 2021, který nabyl právní moci 21. 1. 2021, rozsudek Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 31. 7. 2013, č. j. 14 T 68/2013-155, který nabyl právní moci dne 1. 10. 2013, ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze o odvolání ze dne 1. 10. 2013, č. j. 10 To 339/2013-175, přičemž všechna rozhodnutí se týkala trestných činů spáchaných v provozu na pozemních komunikacích (§ 147 odst. 1 a 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a § 274 odst. 1 tohoto zákona).
13. Dále se ve spise nachází oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 14. 6. 2020 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, seznam přestupků a výpis z evidenční karty žalobce ze dne 8. 3. 2021.
14. Součástí spisu je i výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 26. 1. 2021, z něhož vyplývá, že žalobci bylo zaznamenáno 7 bodů za trestný čin dle § 147 odst. 2 trestního zákoníku (1. 10. 2013), 2 body za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a 7 bodů za trestný čin dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku.

15. Městský úřad žalobci zaslal vyrozumění a podklady pro rozhodnutí o námitkách přípisem ze dne 10. 3. 2021, č. j. MKH/028795/2021, na které žalobce reagoval doplněním námitek a vyjádřil se k podkladům rozhodnutí, přičemž argumentoval shodně jako v žalobě.
16. Městský úřad prvostupňovým rozhodnutím ze dne 23. 4. 2021 námitky žalobce zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil. V odůvodnění nejdříve shrnul podklady, ze kterých při rozhodování vycházel, tj. výše citované rozsudky trestních soudů a oznámení o uložení pokuty na místě, přičemž je shledal jako způsobilými k provedení již deklarovaných záznamů, a že tedy žalobce ke dni 21. 1. 2021 skutečně dosáhl bodového hodnocení řidičů celkového počtu 12 bodů. K námitkám se pak městský úřad vyjádřil tak, že záznam za jednání ze dne 17. 4. 2012 byl do Evidenční karty řidiče proveden až dne 1. 10. 2013, tedy ke dni nabytí právní moci příslušného rozhodnutí v souladu s § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu v tehdy platném znění. Právě proto tento záznam tvořil část nově dosažených 12 bodů. K námitce, že podle § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu řidič ode dne vrácení řidičského oprávnění podléhá novému bodovému ohodnocení, městský úřad konstatoval, že toto platí výhradně při vrácení řidičského oprávnění pozbytého z důvodu dosažení celkového počtu 12 bodů. V době vrácení řidičského oprávnění žalobci dne 19. 11. 2019 (po vykonání trestu zákazu činnosti uložené mu trestním soudem) měl ovšem žalobce v Evidenční kartě řidiče zaznamenáno již 7 bodů. Městský úřad žalobci přitakal, že není logické, aby datum zápisu závisel na náhodné okolnosti nabytí právní moci rozhodnutí, nikoli na době spáchání trestného činu. Ve světle úřední povinnosti a vázanosti výkonu veřejné moci zákonem je ovšem nucen konstatovat, že právní úprava bodového hodnocení řidičů je natolik strohá a rigidní, že neposkytuje správnímu orgánu právních nástrojů k vyvážení dopadů právních následků zejména v případě dosažení celkového počtu 12 bodů. Městský úřad je toliko omezen na posouzení způsobilosti podkladů a dopadů jejich záznamů do Evidenční karty řidiče v podobě právních následků. Dále vysvětlil, že zadržení řidičského průkazu se skutečně započítává pouze do doby zákazu činnosti uloženého za jednání, pro které byl řidičský průkaz zadržen, zadržení řidičského průkazu však nemá vliv na právní následky dosažení 12 bodů. Skutečnost, že lhůta pro možnost požádat o vrácení řidičského oprávnění pozbytého z důvodu dosažení 12 bodů počíná plynout spolu s naposledy uloženým trestem zákazu činnosti, vyplývá spíše z ustálené praxe než ze zákona. Plynutí lhůt pro odečet bodů je ovlivněno uloženým trestem zákazu řízení motorových vozidel, a to ze zákona. Proto v této otázce neměl městský úřad pravomoc činit jinak. Městský úřad pak s ústavněprávní polemikou žalobce ohledně záznamu bodů a zásad trestání souhlasil, neboť právní úprava bodového hodnocení řidičů je příliš rigidní a strohá, avšak při své činnosti je vázán pozitivně právní úpravou a ustálenou rozhodovací praxí.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal, přičemž argumentoval v obdobném duchu jako v žalobě. V odvolání namítl, že se městský úřad s jeho námitkami nevypořádal.
18. Dne 18. 10. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh řízení a obsah odvolání a konstatoval, že v postupu městského úřadu neshledal žádné vady, které by způsobily nezákonnost nebo nesprávnost prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný mj. posoudil i jednotlivé záznamy bodů a dospěl k závěru, že mu byly body zaznamenány zcela v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. K jednotlivým námitkám uvedl následující. Ohledně institutu zahlazení žalovaný uvedl, že ten má svůj význam v trestní linii, při bodovém hodnocení je ale správní orgán vázán toliko zákonem o silničním provozu (§ 123a až § 123f tohoto zákona), kde institut zahlazení není nijak upraven. K namítanému

dvojitmu trestání žalovaný uvedl, že se v projednávaném případě nejedná o další „trest“ za situace, kdy mezi řízeními existuje dostatečně úzké spojení a sankce uložená v navazujícím řízení je přímým a předvídatelným důsledkem původního odsouzení. Konkrétně záznam bodů do evidenční karty řidiče je přímým a předvídatelným důsledkem přestupku, kdy pak nelze hovořit o jiném řízení, shodně ani pozbytí řidičského oprávnění při dosažení 12 bodů nelze považovat za opakovaný postih, uvedeným je toliko trestáno opakované páchání přestupků, ovšem se samostatnou skutkovou podstatou. S námitkou, že lhůta pro vrácení řidičského průkazu by měla běžet od jeho zadržení, tedy od 3. 11. 2020, žalovaný nesouhlasil, neboť tato lhůta běžela až od 21. 1. 2021 s naposledy uloženým trestem zákazu činnosti.

Jednání před soudem

19. Při jednání dne 12. 5. 2023 účastníci setrvali na již dříve písemně vyjádřené argumentaci. Žalobce zdůraznil, že mělo být přihlédnuto k tomu, že si vykonal celý trest a nežádal o podmíněné upuštění. Rovněž poukázal na judikaturu týkající se změn bodového systému. Soud podrobně konstatoval obsah soudního a správního spisu.

Posouzení žaloby soudem

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas. Žaloba byla také podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji tedy věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud neshledal žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
21. Podle § 123a zákona o silničním provozu se bodovým hodnocením zajišťuje sledování opakovaného páchání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.
22. Podle § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu ode dne vrácení řidičského oprávnění podléhá řidič novému bodovému hodnocení; obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni vrácení řidičského oprávnění zaznamená v registru řidičů odečtení všech 12 bodů.
23. Podle § 123e odst. 3 zákona o silničním provozu po dobu výkonu trestu nebo správního trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel, nebo po dobu výkonu závazku zdržet se řízení motorových vozidel pro účely podmíněného odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněného zastavení trestního stíhání neběží doba pro odečítání bodů podle odstavce 1.
24. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu může řidič, který nesouhlasí s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

25. Předně soud uvádí, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například to, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Žalovaný (resp. městský úřad) tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutový blok a rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda má předložený pokutový blok všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů. Ostatně, v projednávaném případě žalobce ani nebrojil proti samotným podkladům, nýbrž proti závěrům, které z nich správní orgány vyvodily.
26. Žalobce se dovolává užití analogie trestněprávního institutu zahlázení odsouzení i pro záznamy bodů obsažené v evidenční kartě řidiče provedené na základě § 123c zákona o silničním provozu. K tomu soud uvádí, že použití *analogie legis* přichází v úvahu tehdy, existuje-li mezeru v právu, kterou je třeba užitím analogie vyplnit. V nyní projednávané věci analogické užití trestněprávní úpravy zahlázení odsouzení nepřichází v úvahu, jelikož zde mezeru v právu neexistuje. Zákon o silničním provozu obsahuje speciální úpravu možného „zahlázení“ zaznamenaných bodů – institut tzv. odečítání bodů – v § 123e zákona o silničním provozu. Body jsou řidiči odečteny, pokud se po určitou dobu zdrží páčání přestupků (resp. trestných činů), se kterými je spojen záznam bodů do registru řidičů dle Přílohy zákona o silničním provozu.
27. Z § 123e zákona o silničním provozu je zřejmé, že zákonodárce v bodovém hodnocení zohlednil princip zahlázení trestu po uplynutí určité doby. Kromě plynutí času stanovil zákonodárce pro odečet zaznamenaných bodů další podmínku, kterou je zdržení se páčání přestupků (resp. trestných činů) spojených se záznamem bodů po stanovenou dobu. Zde lze hledat paralelu mezi požadavkem na nepřetržité vedení řádného života vyplývající z § 105 odst. 1 trestního zákoníku, neboť i § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu počítá s řádným dodržováním pravidel silničního provozu po určitou dobu. Z § 123e odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu vyplývá, že nedopustí-li se řidič po dobu 36 po sobě jdoucích kalendářních měsíců jednání spojeného se záznamem bodů, odečtou se mu všechny zbývající body. Nepřetržitým dodržováním pravidel silničního provozu, resp. vyvarováním se jednání spojeného se záznamem bodů do registru řidičů po dobu 3 let, dosáhne řidič „zahlázení“ všech zaznamenaných bodů. Uvedená právní úprava podle soudu dostatečně zohledňuje na straně jedné zájem na řádném dodržování pravidel silničního provozu, na straně druhé požadavek na možnost zahlázení předchozích prohřešků řádným respektováním a dodržováním pravidel silničního provozu po určité časové období (přiměřeně srov. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2014, č. j. 4 As 151/2013-25).
28. Soud tak shrnuje, že pro záznamy bodů v registru řidičů dle § 123c zákona o silničním provozu; nelze analogicky užít trestněprávního institutu zahlázení odsouzení obsaženého v § 105 trestního zákoníku, neboť zákon o silničním provozu obsahuje v tomto směru vlastní úpravu v ustanovení § 123e – institut odečítání bodů. Odečet bodů umožňuje odstranit nežádoucí důsledky předchozích pochybení řidiče, prokáže-li řidič svým následným jednáním po určitou dobu, že je napraven, tedy že respektuje a dodržuje pravidla silničního

provozu. Pokud žalobce opakovaně porušuje zákon o silničním provozu jednáním, s nímž je spojen záznam bodů do registru řidičů, nemůže se s úspěchem na základě *analogie legis* domáhat zahlazení záznamu bodů postupem podle § 105 trestního zákoníku. V zákoně o silničním provozu neexistuje mezera, kterou by bylo nutné zaplnit analogickou aplikací trestněprávního institutu zahlazení odsouzení. Uvedená námitka proto není důvodná (obdobně viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 5. 2018, č. j. 30 A 50/2016-52).

29. Co se týče namítaného porušení zásady *ne bis in idem*, soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publikované pod č. 3339/2016 Sb. NSS. V něm rozšířený senát dovodil, že záznam bodů lze chápat jako trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny, nicméně nepředstavuje porušení zásady dvojího trestu za tentýž skutek. Záznam bodů do evidenční karty řidiče je přímým a předvídatelným důsledkem přestupku (resp. trestného činu), a tak nelze hovořit o jiném řízení. Ani pozbytí řidičského oprávnění při dosažení maximálního počtu 12 bodů není opakovaným postihem. Je jím trestáno opakované páchaní přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, z čehož plyne, že je sankcí *sui generis* za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou, která je vyjádřena v § 123c zákona o silničním provozu. Není tedy dána totožnost skutku a nejedná se o trest za původní (jednotlivá) protispolečenská jednání. Námitku porušení zásady *ne bis in idem* proto soud neshledal důvodnou.
30. Žalobce dále namítal, že k protiprávnímu jednání, za které mu bylo přičteno 7 bodů, došlo dne 17. 4. 2012. Tedy před tím, než mu byl navráceno řidičské oprávnění dne 27. 3. 2013. Ke dni vrácení řidičského oprávnění však platilo nové bodové ohodnocení podle § 125d odst. 4 zákona o silničním provozu. Body za protiprávní jednání mu byly zaneseny do karty řidiče až dne 1. 10. 2013, ačkoliv se vztahovaly k roku 2012. I zde ovšem soud musí souhlasit se správními orgány, že jsou při bodovém hodnocení vázány právní úpravou v zákoně o silničním provozu, konkrétně ustanovením § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého ode dne vrácení řidičského oprávnění podléhá řidič novému bodovému hodnocení. Zároveň provede příslušný úřad v souladu s § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu záznam bodů v registru řidičů mj. ke dni právní moci rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin. Pokud tak nastala právní moc až vyhlášením rozsudku trestního odvolacího soudu dne 1. 10. 2013, ačkoliv byly trestné činy spáchány dne 17. 4. 2012, tedy před dnem vrácení řidičského oprávnění, body za rozhodnutí trestního soudu byly správně zapsány až dnem právní moci trestního rozhodnutí. Správní orgány tak posoudily věc v souladu se zákonem. Namítá-li žalobce, že tento postup (zaznamenávání bodů ke dni právní moci trestního rozsudku) neodpovídá logice trestního řízení, soud musí konstatovat, že právní úprava je naprosto jednoznačná. K tomu lze doplnit, že jiný rozhodný okamžik pro záznam bodů než právní moc příslušného správního či trestního rozhodnutí prakticky ani nepřipadá v úvahu – teprve právní mocí příslušného rozhodnutí je s konečnou platností konstatováno, že k bodově hodnocenému jednání došlo. Pokud by snad žalobci šlo o aplikaci příznivější právní úpravy, pak ani zde soud neshledal, že by byla porušena tato zásada. I na otázku počtu bodů, jaký se má zapsat do registru řidičů, je sice třeba aplikovat ústavní zásadu mající původ primárně v právu trestním, tedy že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější (čl. 40 odst. 6 Listiny). Zde však tato zásada porušena nebyla, neboť jak v době spáchání trestného činu (17. 4. 2012), tak v době právní moci rozsudku trestního soudu (1. 10. 2013), by městský úřad zaznamenal do Evidenční karty žalobce 7 bodů, neboť bodové ohodnocení protiprávního jednání žalobce se v příloze č. 1 k zákonu o silničním provozu nezměnilo. Z toho důvodu také není případný obecný

poukaz žalobce na judikaturu týkající se změn v bodovém systému. Tato judikatura se totiž vztahovala na situace, kdy došlo ke změně bodového hodnocení mezi okamžiky spáchání bodově hodnoceného jednání a pravomocného uložení sankce. Okamžikem právní moci rozhodnutí o uložení sankce (trestního či správního) je „fixován“ i zaznamenaný počet bodů a případná pozdější změna bodového systému na to již nemá žádný vliv.

31. Žalobce dále brojil proti tomu, že lhůta pro vrácení řidičského průkazu měla běžet od jeho zadržení, tj. ode dne 3. 11. 2020. Tato námitka není důvodná. Podle § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu řidič, který podle § 123c odst. 3 pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3. Rozhodným okamžikem pro počátek běhu jednoroční lhůty je tedy okamžik pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. K pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu pak dochází uplynutím 5 pracovních dní od doručení oznámení o dosažení 12 bodů. V projednávané věci bylo žalobci oznámení doručeno dne 8. 2. 2021 a lhůta 5 pracovních dní tedy uplynula dne 16. 2. 2021 (žalobcem podané námitky nezpůsobily přerušení běhu této lhůty, protože byly podány až po jejím uplynutí). Žalobce tedy ke dni 16. 2. 2021 pozbyl řidičské oprávnění a téhož dne mu začala běžet jednoroční lhůta, po jejímž skončení mohl požádat o vrácení řidičského oprávnění, to ovšem pouze za předpokladu, že v mezidobí již vykonal trest zákazu činnosti uložený rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 21. 1. 2021, č. j. 2 T 1/2021-59. Podle § 123d odst. 2 zákona o silničním provozu totiž zároveň platí, že byl-li řidiči za přestupek nebo trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na základě kterého dosáhl celkového počtu 12 bodů, uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, je řidič oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po vykonání trestu nebo správního trestu zákazu činnosti. Žalobce tak mohl požádat o vrácení řidičského oprávnění 1) po uplynutí jednoho roku od pozbytí řidičského oprávnění, nebo 2) po vykonání trestu zákazu činnosti, a to podle toho, který okamžik nastal později. Skutečnost, že trestní soud do zákazu činnosti v souladu s § 118c odst. 3 zákona o silničním provozu započel i dobu, po níž byl žalobci zadržen řidičský průkaz, na věci nic nemění – výkon zákazu činnosti mohl započít nejdříve jeho pravomocným uložením, tedy dne 21. 1. 2021. Započtení doby, po níž byl žalobci zadržen řidičský průkaz, znamená pro žalobce pouze tolik, že zákaz činnosti uplyne dříve, na okamžik jeho počátku to však nemá žádný vliv. Stejně tak zadržení řidičského průkazu nemá žádný vliv na určení okamžiku pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.
32. Žalobce dále polemizoval, že pokud mohou být i po dobu uložení trestu nebo sankce zákazu činnosti do registru připisovány body, není žádného důvodu, aby neběžela lhůta pro jejich případný odečet. Soud k tomu uvádí, že zákon o silničním provozu v rámci bodového hodnocení porušení povinností na jednu stranu upravuje systém přičítání bodů řidiči, jenž se dopouští jednání v rozporu s pravidly silničního provozu, a na stranu druhou možnost odečítání bodů takovému řidiči, který se po zákonem stanovenou dobu nedopustil bodově hodnoceného chování. Děje se tak ovšem jen do té doby, než řidič dosáhne dvanácti bodů (viz § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Smyslem odečítání bodů je motivace řidiče, který se již dopustil bodově hodnoceného jednání, aby po stanovenou dobu jednal právně nezávadným způsobem, tj. aby se po dobu minimálně dvanácti měsíců nedopustil dalšího bodově hodnoceného jednání. Bylo by v rozporu se smyslem odečítání bodů, pokud by řidiči byly odečítány body za dobu, po kterou se žádného přestupku nedopustil, jelikož vůbec nemohl řídit (vykonával trest zákazu činnosti). Naopak přičítání bodů v uvedeném období

(pokud řidič zákaz činnosti nerespektuje), pokládá soud za zcela logické. Zároveň soud zdůrazňuje, že skutečnost, že po dobu výkonu trestu zákazu činnosti neběží lhůta pro odečítání bodů, vyplývá jednoznačně z § 123e odst. 3 zákona o silničním provozu.

33. Konečně žalobce poukázal na extrémní časový odstup mezi sankcí uloženou v roce 2021 a zápisem sedmi bodů v roce 2013. Dle soudu však nelze než konstatovat, že se jedná o postup, který je v souladu s právní úpravou odečítání bodů v zákoně o silničním provozu, která odečítání bodů během výkonu zákazu činnosti neumožňuje (viz bod 32 rozsudku). Navíc soud poznamenává, že toto časové rozpětí je v projednávané věci dáno tím, že žalobce v letech 2013-2019 vykonával šestiletý trest zákazu řízení motorových vozidel, který mu byl uložen za způsobení dopravní nehody, při které došlo k těžké újmě na zdraví, přičemž žalobce v té době neměl vůbec řídit, jelikož vykonával předchozí trest zákazu činnosti. Po tuto dobu tak logicky nemohlo docházet k odečítání bodů, jelikož se ani (legálně) nemohl osvědčit v silničním provozu. Soud rovněž dodává, že zákon o silničním prostoru nedává prostor pro to, aby se v souvislosti se zápisem bodů do registru řidičů jakkoli přihlíželo k tomu, jestli si řidič uložený zákaz činnosti vykonával v plném rozsahu – tato otázka není pro posouzení věci vůbec relevantní.
34. Závěrem soud poznamenává, že žalobce má jistě pravdu v tom, že prvostupňové rozhodnutí mu „argumentačně“ dává do určité míry za pravdu a soud nepopírá, že bodový systém vyvolává určité otázky a je jistě možné *de lege ferenda* diskutovat o možných změnách. Nicméně soud není úvahami městského úřadu nijak vázán a bodový systém pokládá za souladný s ústavním pořádkem – žalobce dle názoru soudu nepředestřel žádné argumenty, které by zavdávaly pochybnosti o ústavní konformitě bodového systému – žalobcem naříkané deficity bodového systému (okamžik zápisu bodů, jejich odečítání) soud ze shora uvedených důvodů za ústavně problematické nepovažuje. Ve zbytku je pak soud (stejně jako správní orgány) povinen platnou právní úpravu respektovat a aplikovat.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

35. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému nevznikly žádné náklady, které by přesahovaly náklady na běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. května 2023

Mgr. Miroslav Makajev, v.r.

v zastoupení předsedkyně senátu